

Profesor Ing. arch. Miroslav Baše

(1933 – 2008)

V sobotu 2. února zemřel po dlouhém a těžkém souboji s nemocí ve věku nedožitých 75 let pan profesor Miroslav Baše.

Svémi životními osudy pan profesor Baše jakoby ve zkratce symbolizuje historii naší země od třicátých let 20. století, kdy se narodil, až podnes. Pochází z rodiny českého inženýra působícího za první republiky na východním Slovensku. Jako všichni Češi působící na Slovensku a Podkarpatské Rusi byli Baševci po Mnichovu odsunuti do Čech. Po válce Miroslav Baše vystudoval architekturu na pražské technice a poté opět odchází mimo metropoli, tentokrát do Stavoprojektu v „pohraničních“ Mariánských Lázních. V šedesátých letech se vrací do Prahy díky tomu, že nastupuje do Státního ústavu pro rekonstrukci památkových měst a objektů. Zde byl jedním z prvních, kdo zdůrazňovali význam odkazu a kontinuity

historických měst jako urbanistických celků, nikoliv tedy jen jako souborů památek. K pochopení širších světových souvislostí vývoje našich sídel a našeho osídlení nepochybně přispěly studijní a pracovní pobyty Miroslava Bašeho v USA, na Sri Lance a v Kuvajtu během šedesátých až osmdesátých let 20. století.

Profesionální dráha Miroslava Bašeho vrcholí jeho působením na Fakultě architektury Českého vysokého učení technického v Praze, kam přichází v 90. letech. Aniž by se vzdal myšlenky historické kontinuity jako základní hodnoty pro český urbanismus, přesouvá svoji pozornost z měst na venkov, který pokládá za prostor nejvíce opomíjený urbanistickou teorií i praxí, poškozený předchozím vývojem i ohrožený probíhajícími společenskými a ekonomickými změnami. Chápe svoje nové poslání vysokoškolského pedagoga daleko širěji než jen jako výuku studentů fakulty; proto zakládá a prosazuje řadu aktivit směřujících k probuzení obecného povědomí o tom, co všechno pro nás vesnice a venkov znamenají a jak je třeba se k tomuto prostředí chovat. Ne náhodou je jedním z prvních, kdo zvedá svůj hlas proti pseudoliberalistické benevolenci vůči zastavování příměstské krajiny a rakovinnému růstu předměstských satelitních sídlišť. Je přesvědčen o nezbytnosti soustavného propojování pedagogické, vědeckovýzkumné a praktické činnosti vysokoškolského pedagoga a toto své přesvědčení prosazuje na akademické půdě i jako proděkan pro vědu a výzkum. Sám jde příkladem svými výzkumnými pracemi o rozvoji venkova a tím, že současně s působením na škole působí ve veřejné sféře, jako projektant urbanistických studií a územních plánů a též jako hlavní architekt-urbanista města Mníšku pod Brdy.

Na rozdíl od architektonických celebrit, pyšnicích se svými architektonickými výboji, pro Miroslava Bašeho byly vždy tím nejdůležitějším kontext urbanistického prostředí a kontinuita jeho vývoje. V době postížené honbou za efemérním úspěchem a chvilkovou hvězdnou slávou byl pan profesor Miroslav Baše opravdovou osobností českého, československého a též (přinejmenším) střeoevropského urbanismu. Jeho odkaz zůstává v těch, které svou činností ovlivnil – jako pedagog, profesionál, ale především jako moudrý, slušný a poctivý člověk.

Karel Maier